

p/cco/o
รสชาติเล็กๆระหว่างบรรทัด

있잖아, 누구씨
อันไม่เป็นไรจริงๆ ไซ้โหม

ซองมีจิน เขียน
วิติยา จันทร์พันธ์ แปล
คิมโซรา วาดภาพประกอบ

กดสองอ่าน

ก ร อ ่ าน คื อ ร าก ร ู าน ที่ ส ำ ค ัญ

คำนำสำนักพิมพ์

ใครบ้างไม่เคยโดดเดี่ยว

ใครบ้างไม่เคยรู้สึกว่าคุณประหลาดกว่าผู้อื่น

ทุก ๆ คนต่างเคยผ่านช่วงเวลาเหล่านั้นกันทั้งนั้น แต่เรามีวิธีการรับมือกับความโดดเดี่ยวที่ต่างกันออกไป บางคนอาจเลือกไปเจอเพื่อนฝูง บางคนอาจออกไปเดินเล่น หรือบางคนก็พาตัวเองไปอยู่ในสถานที่ที่มีคนพลุกพล่าน โดยหวังให้ความวุ่นวายจอบแจ่มมากลบเกลื่อนความเหงาของตัวเองไป

แต่คนโดดเดี่ยวที่รู้สึกไร้วัดตนล่ะจะทำอย่างไร คนที่ไม่มีเพื่อนฝูง ไม่มีคนเข้าใจ ทั้งยังกลัวอารมณ์ความรู้สึกด้านลบของผู้คนรอบข้างน่าจะหาใครมาช่วยปลอบประโลมความเหงาได้ นอกจาก “คุณใครกันนะ” ผู้เดียวที่คงจะเข้าใจกันดีที่สุด

เมื่อไรที่คุณพบ “คุณใครกันนะ” ของตัวเองแล้ว ก็ขอให้คุณอย่าปล่อยมือจากเขาไปง่าย ๆ นะ

p/coco/o

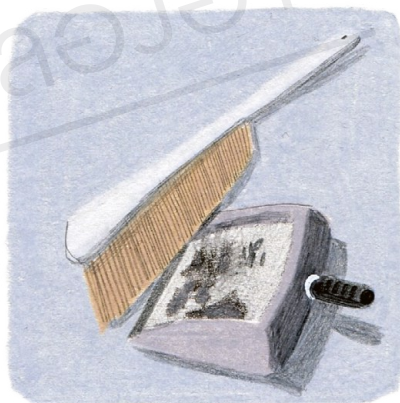
ไม่เป็นไรหรอก
ถึงจะอยู่คนเดียวก็ตาม

ฉันไม่คิดว่าตัวเองต่างจากคนอื่น
แค่อ่อนแอกว่าเล็กน้อย

คำที่ไม่อยากได้ยินที่สุดคือ
ทำไมเธอถึงชอบร้องไห้หนัก

แต่ช่างเถอะ ไม่เป็นไร
ฉันยังคงชอบตัวเองที่เป็นแบบนี้

บางครั้งฉันก็สงสัย
ว่าทำไมผู้คนถึงโกรธกัน

แล้วจะโกรธตอนไหน
ไม่โกรธตอนไหน

คิดยังไง ก็ไม่เข้าใจอยู่ดี

ฉันเลยชอบอยู่คนเดียวมากกว่าอยู่กับใครๆ

ถึงบางครั้งจะเปื้อนบ้างก็เถอะ

จนได้พบผู้ที่เหมือนกับฉันเป๊ะ

ฉันควรเรียกเธอว่าอะไรเธอ

อ้อ คุณใครกันนะนี่เอง ฉันขอปชื่อเธอจัง

นี่ คุณใครกันนะ
ความจริงแล้ว ฉันเป็นคนช่างคุยละ
มีเรื่องที่ยากพูดเต็มไปหมด

ฉันขอบคุณใครกันนะจ้ะ เป็นนักฟังที่ดีมากเลย

ฉันขอบคุณใครกันนะมาก
ชอบมากจริงๆ
นี่คือความจริงใจเลยละ คุณใครกันนะ

น่าแปลกจัง คุณใครกันนะ
ไม่มีใครมองเห็นคุณใครกันนะเลยสักคน

เวลาเล่าเรื่องคุณใครกันนะ จะโดนกล่าวหาว่าโกหก

บางครั้งก็ถูกคนโมโหได้

ไม่มีใครเชื่อเลยว่า
คุณใครกันนะพูดเล่นได้สนุกมาก
แถมยังตื้นגעงด้วย